

ה"ט 25304/05/15 - ע,ב,א ב נגד ר ג

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 25304-05-15 ב ואח' נ' ג ואח'
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כב' השופט אורי גולדקורן
1. ע ב	
2. א ב שניהם ע"י ב"כ עו"ד יעקב גנים	
נגד משיב	
ר ג ע"י ב"כ עו"ד מחאג'נה מוסטפא	

פסק דין

1. ביום 13.5.2015 הגישו המבקשים נגד המשיב ואדם נוסף (להלן: נ) בקשה למתן צו לפי סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). בתצהירו של המבקש מס' 2 (להלן: המבקש), המהווה חלק מהבקשה, נטען כי המשיב ונ אימו על המבקשים ברצח ואף שלחו עבריינים לביתם, אשר זרעו בו הרס. בסעיף 7 לתצהיר צוין כי בקשה דומה לבקשה זו נדונה בהליך אחר. לבקשה צורפו תמונות של בלוקים שבורים ואישור בדבר הגשת תלונה למשטרה ביום 13.5.2015 על-ידי המבקש בגין "היזק לרכוש במזיד.

בישיבה ביום 13.5.2015, שהתקיימה במעמד המבקשים בלבד, אמר המבקש כי המשיב ונ לא דיברו עמו, אלא עם אשתו, המבקשת מס' 1 (להלן: המבקשת). המבקשת העידה על שלושה אירועים שונים: האירוע הראשון התרחש לפני למעלה מחודשים, ביום 3.3.2015, ובו המבקשים נפגשו בביתם עם המשיב ועם אדם נוסף ששמו ז (להלן: ז), לשם ישוב מחלוקת עסקית שהתגלעה בין הצדדים בקשר לעבודות בניה שהזמינו המבקשים מהמשיב. האירוע הסתיים בצעקות, איומים והזמנת משטרה. האירוע השני התרחש לפני כחודש - כאשר הקבלן ת, אשר היה אמור לבצע עבודות בניה בביתם של המבקשים לאחר שהמשיב נטש את העבודה, הפסיק אף הוא את העבודות, ונימק זאת באיומים עליו ועל חיי ביתו. האירוע השלישי התרחש ביום 12.5.2015 בלילה, כאשר הקירות בביתם של המבקשים, שנבנו במהלך שיפוץ הדירה, נשברו, ובגינו הוגשה התלונה במשטרה.

הוריתי באותו יום על מתן צו נגד המשיב (בלבד), האוסר עליו להטריד ולאיים את המבקשים, וקבעתי כי הדיון במעמד שני הצדדים יתקיים היום.

2. המשיב הגיש תצהיר, בו הכחיש כי איים על המבקשים, כי שלח אדם נוסף לביצוע איומים כאלה או כי נכנס לשטח ביתם במטרה לגרום היזק לרכוש. לדבריו, "ככל שנכנסתי לשטח זה היה לצורך הוצאת הציוד השייך לי ושילמתי

עמוד 1

עבורו ממיטב כספיו". לתצהיר צורף העתק מכתב התרעה ששלח בא-כוחו ביום 5.5.2015 אל המבקשים, ובו דרישה לתשלום יתרת התמורה המגיעה לו על-פי הסכם מיום 3.11.2014 לביצוע שיפוצים בביתם.

3. בדיון שהתקיים היום במעמד הצדדים נחקרו המבקש והמשיב על תצהיריהם. המבקש - אשר בישיבה ביום 13.5.2015 אמר שהמשיב ונ לא דיברו עמו אלא עם המבקשת - העיד הפעם כי בפגישה ביום 3.3.2015 המשיב איים עליו ועליה. עוד הוסיף כי קיבל "טלפון מאיים" ופנה למשטרה.

המשיב אישר כי בינו לבין ז קיימים קשרי עבודה. כאשר בא-כוח המבקשים טען כלפיו כי בידיהם הקלטה של שיחה של ז עם, בה הוא נשמע מספר להם כי אין על-ידי המשיב מאחר ונשכר לעבוד עבור המבקשים, הכחיש זאת המשיב.

4. המסגרת הנורמטיבית לבקשה הינה החוק האמור, שבא למנוע "הטרדה מאיימת", כהגדרתה בסעיף 2 לחוק. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.4.2011) הבהיר בית המשפט העליון כי צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה. בבר"ע (מחוזי-ים) 179/04 שובל נ' ניסים (פורסם בנבו, 10.8.2004) פורטו שני התנאים שנדרש קיומם על מנת שבית המשפט ייתן צו על-פי החוק:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת".

עוד הובהר כי במסגרת שיקולי בית המשפט עליו להביא בחשבון את סמיכות הזמנים שבין ההטרדה המאיימת הנטענת לבין מועד הפניה לבית המשפט. צוין אף כי מתן צו הדדי מחטיא את המטרה, ולעתים יש אף בכוחו לעודד את הצד הנפגע, שהרי תפקידו של בית המשפט הינו להכריע בין המעוול לבין הנפגע, ואילו המסר של קביעה "מאזנת" יכול להתפרש כקביעה שדין הפוגע ודין הנפגע שווים. (ראו גם: רע"א (מחוזי-ים) 14590-03-13 אלמוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 10.4.2013)).

5. במקרה הנוכחי לא עלה בידם של המבקשים לכרוך בין שבירת קירות בביתם בלילה שקדם להגשת בקשתם לבין המשיב. הם ביקשו להסיק כי ידו של המשיב בדבר, על סמך אירועים קודמים - הקטטה המילולית שהתרחשה בביתם חודשיים לפני כן, הסתלקותו של ת מביצוע עבודות בניה עקב איומים שקיבל וקיומה של הקלטה בה נשמע ז מודה כי המשיב השמיע כלפיו איומים עקב קשריו עם המבקשים. באשר להקלטה - היא נזכרה לראשונה בשאלה שהוצגה למשיב בחקירתו הנגדית, ואין לה ביטוי בתצהיר שצורף לבקשה ובדברי המבקשים עצמם. הגשת ההקלטה בצירוף תמליל לא נתבקשה, ואין לראותה כעובדה שנטענה על-ידי המבקשים. המבקשים לא ביקשו להעיד את ת ואת ז. הם אף לא סיפקו הסבר מתקבל על הדעת מדוע החרישו ולא פנו לבית המשפט או למשטרה מיד בסמוך למועד בו הושמעו האיומים בפגיעה בילדיהם, בפגישה בביתם ביום 3.3.2015. בסיכומי הִלל בא-כוח המבקשים את המשיב על

שמצא לנכון לדרוש את זכויותיו באמצעות מכתב התרעה ששלח למבקשים, באמצעות בא-כוחו, וראה בכך "תיקון" של דרך התנהגותו עד כה כלפי המבקשים. סבורני כי המכתב מיום 5.5.2015 אמנם מצביע על הדרך הראויה לניסיון לפתור סכסוך עסקי, אך לא רק שאינו סימן לשינוי בדרך התנהלותו של המשיב, אלא הוא דווקא מרחיק את ההסתברות כי המשיב היה מעורב בהרס קירות בביתם של המבקשים ביום 12.5.2015.

משלא שוכנעתי כי בעבר הקרוב (בסמיכות להגשת הבקשה) נקט המשיב בהטרדה מאיימת כלפי המבקשים, ממילא אין צורך לבחון האם קיימת הסתברות להישנות הטרדה כזו כלפיהם בעתיד.

6. אשר על כן, החלטתי לדחות את הבקשה.

הצו הזמני שניתן במעמד צד אחד ביום 13.5.2015 - בטל.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ה, 19 מאי 2015, בהעדר הצדדים.